

Homokóra

1.

Ülök a szobámban búsan, egyedül
És a fájó múltra gondolok
Odakint az utcán lassan fény dereng
És az órán pereg a homok.
Szeretném a homokórát megállítani
Szeretném az emlékeim elfelejteni
De a homokóra csak pereg, pereg
Így hát kedves tovább szenvedek.
Nem tudom, hogy elhisszed-e még,
Hogy fájó szívem örökké tied
Álmaimban téged látlak, kétkaromba téged zárlak
Nem tudom, hogy elhisszed-e még.

2.

De ha egyszer drágám
Nem bírom tovább ezt a fájó, bús emlékezést
Elmegyek én akkor tovább állok én
Mert a szívem magányos szegény
Elviszem én magammal az emlékeimet
Hogy ne lássam a lassan pergő homokszemeket.
Utoljára drágám azt mondom még:
Hogy mással nagyon boldog légy.
Nem tudom, hogy elhisszed-e még,
Hogy fájó szívem örökké tied
Álmaimban téged látlak, kétkaromba téged zárlak
Nem tudom, hogy elhisszed-e még.